06/09/2019

Το μικρό εκκλησάκι με τα 17 δέντρα στη στέγη του

/ Ορθόδοξες Προβολές

Η διαδρομή προς την Αγία Θεοδώρα Βάστα αποζημιώνει και με το παραπάνω τον επισκέπτη, αφού το τοπίο είναι ειδυλλιακό.

Καθώς κανείς πλησιάζει το βουητό των νερών που αναβλύζουν από τα θεμέλια της μικρής εκκλησίας ακούγεται ολοένα και εντονότερο, προκαλώντας στον επισκέπτη δέος μπροστά στο θέαμα που τελικά αντικρύζει.

Δεκαεφτά μεγάλα δέντρα ξεπηδούν από την στέγη ενός μικρού πέτρινου ναϊδρίου στην Αγία Θεοδώρα Βάστα, την ώρα που από τα θεμέλιά της αναβλύζουν τα νερά ενός κεφαλαριού.

Γιορτάζει στις 11 Σεπτεμβρίου, ωστόσο χιλιάδες προσκυνητές επισκέπτονται το εκκλησάκι όλο το χρόνο για να προσκυνήσουν και να θαυμάσουν αυτό το μοναδικό σύμπλεγμα. Ένα ανεξήγητο θαύμα της φύσης που κυριαρχεί στο γαλήνιο αυτό τοπίο.

Όσο εντυπωσιακή είναι η εικόνα του μικρού Ναού της Αγίας Θεοδώρας, άλλο τόσο εντυπωσιακή είναι η ιστορία της ζωής της.

Ιστορικά και βιογραφικά στοιχεία για την Αγία Θεοδώρα

Σχετικά με την Οσιοπαρθενομάρτυρα Θεοδώρα, της οποίας η μνήμη τιμάται κάθε χρόνο στις 11 Σεπτεμβρίου στο χωριό Βάστα Αρκαδίας, έχουν ακουστεί πολλές και διάφορες ιστορίες, κυρίως για τον τρόπο με τον οποίο άρχισε να υπηρετεί το μοναχισμό.

Οι δύο πιο γνωστές ιστορίες αναφορικά με την Αγία Θεοδώρα έχουν ως εξής: σύμφωνα με την πρώτη, η Αγία καταγόταν από μία φτωχή οικογένεια και εφόσον ήταν το μεγαλύτερο παιδί της, εξαιτίας της οικονομικής ανέχειας της οικογένειάς της, αναγκάστηκε να μεταμφιεστεί σε άνδρα και να υπηρετήσει ως μισθοφόρος στρατιώτης.

Τότε τον ερωτεύτηκε μία νεαρή κοπέλα (ως Θεόδωρο πλέον) και επειδή δεν υπήρξε ανταπόκριση από τον Θεόδωρο, η νεαρή τον κατηγόρησε ότι την είχε αφήσει έγκυο.

Έτσι φαίνεται να οδηγήθηκε στο μαρτύριο από την οικογένεια της κοπέλας.

Σύμφωνα με τη δεύτερη εκδοχή, η Αγία καταγόταν από χωριό της Πελοποννήσου, με πιθανότερες τις περιοχές της Αρκαδίας και της Μεσσηνίας. Η οικογένειά της ήταν εξαιρετικά θεοσεβούμενη και προφανώς έτσι ήρθε και εκείνη κοντά στο Θεό.

Αποκορύφωμα της αφοσίωσής της και της αγάπης της γι’ Αυτόν αποτέλεσε η απόφασή της να συνεχίσει τη ζωή της σε μοναστήρι και να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στο Χριστό.

Συνέβη όμως το εξής παράδοξο γεγονός: η Αγία Θεοδώρα προτίμησε να εγκαταβιώσει σε ανδρική Μονή και όχι σε γυναικεία. Ωστόσο στη Μονή της Παναΐτσας, όπου και έμενε μεταμφιεσμένη σε άνδρα με το όνομα Θεόδωρος, αποτέλεσε παράδειγμα προς μίμηση χάρη στην υπακοή και την ταπεινοφροσύνη της.

Γι’ αυτό και ο Ηγούμενος της είχε αναθέσει εξαιρετικά υπεύθυνες εργασίες στη Μονή. Κατά την περίοδο που έπληττε λιμός την περιοχή ο μοναχός Θεόδωρος επισκεπτόταν τα σπίτια των Χριστιανών αναζητώντας βοήθεια.

Μία από τις γυναίκες όμως που επισκέφθηκε τον κατηγόρησε πως την άφησε έγκυο. Όπως είναι φυσικό, αυτό δεν θα μπορούσε να ισχύει.

Παρόλα αυτά η Αγία Θεοδώρα, αν και αρνήθηκε τις κατηγορίες, ακολούθησε τους γονείς της γυναίκας ως το χωριό Βάστα της Αρκαδίας, όπου και εκτελέστηκε με αποκεφαλισμό.

Όταν πλέον οι κατήγοροί της αντίκρισαν το γυμνό σώμα της και κατάλαβαν τι είχε συμβεί ζήτησαν συγχώρεση από το Θεό. Σύμφωνα με την παράδοση μάλιστα, η Αγία θεοδώρα φαίνεται να παρακάλεσε το Θεό, πριν τον αποκεφαλισμό της, οι τρίχες του κεφαλιού της να γίνουν δέντρα, το αίμα της ποτάμι για να τα ποτίζει και το σώμα της ναός.

Σύμφωνα με τον Πρωτοσύγγελο της Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως, π. Ιάκωβο Κανάκη, η επικρατέστερη άποψη είναι η δεύτερη.

Ο π. Ιάκωβος αναφέρει πως σύμφωνα με την έρευνα της Μητροπόλεως που έχει βασιστεί σε εικόνες και συναξάρια, η Αγία Θεοδώρα παντού εμφανίζεται ως ασκητική φυσιογνωμία και πουθενά ως στρατιώτης.

Η έρευνα της Μητροπόλεως επικεντρώνεται σε δύο πιθανότητες για το λόγο που οδήγησε την Αγία να εγκαταβιώσει σε ανδρώο μοναστήρι: α) με αυτόν τον τρόπο ήθελε να κάνει περισσότερους και ενεργούς ασκητικούς αγώνες και β) έτσι θα χάνονταν πλήρως τα ίχνη της.

Το εκκλησάκι της Αγίας Θεοδώρας

Το εκκλησάκι βρίσκεται κοντά στη Μεγαλόπολη. Το προσκύνημα είναι ανοικτό για

το κοινό από το πρωί έως τη δύση του ήλιου και σε αυτό τελούνται παρακλήσεις ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Θα μπορούσε κάλλιστα να χαρακτηριστεί ως ένα θαύμα της φύσης,

αφού το μικρό κτίσμα περιβάλλεται από 17 δέντρα που με την πρώτη ματιά του περιηγητή φαίνεται να προέρχονται κατευθείαν από τη στέγη του και οι κορμοί τους να διακλαδίζονται προς τον ουρανό. Δεν είναι έτσι ακριβώς όμως.

Στην πραγματικότητα οι ρίζες των δέντρων περνώντας μέσα από τους τοίχους καταλήγουν στο έδαφος, ενώ οι κορμοί και τα κλαδιά αναρριχώνται και βρίσκουν διέξοδο από τη στέγη.

Όσον αφορά στο εσωτερικό, μπορούμε να πούμε πως είναι ένας πολύ μικρός χώρος, λιτός, με ξεθωριασμένες από τη φθορά του χρόνου τοιχογραφίες και χωρίς ιδιαίτερους στολισμούς και εκκεντρικότητες.

Όπως μας διαβεβαίωσε ο π. Ιάκωβος Κανάκης οι υπεύθυνοι της Μητροπόλεως έχουν απευθυνθεί σε πολιτικούς μηχανικούς, αλλά και άλλους επιστήμονες όπως αρχιτέκτονες και γεωπόνους, οι οποίοι θεωρούν ως ένα επιστημονικά ανεξήγητο φαινόμενο το ότι τα πλατάνια βρίσκονται τόσα χρόνια και υπό αυτές τις συνθήκες σε αυτή τη θέση.

Σύμφωνα με τον Πρωτοσύγγελο οι επιστήμονες που έχουν κληθεί το θεωρούν κυριολεκτικά θαυμαστό και υπερφυσικό φαινόμενο.

Όπως ανέφερε ο ίδιος το προσκύνημα δεν έχει μόνο Έλληνες επισκέπτες αλλά προκαλεί το ενδιαφέρον και των ξένων επισκεπτών. Ανάμεσά τους βέβαια, θα συναντήσει κανείς και δύσπιστους προσκυνητές που προσπαθούν, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο π. Ιάκωβος, να βρουν τη λύση «ανάμεσα στις πέτρες του κτίσματος», χωρίς όμως τελικά να μπορούν να ερμηνεύσουν το γεγονός.πηγη dogma.gr